

vergadering nog wel even gauw lid worden, want dat was hij niet) bleef secretaris, tot lang na de oorlog tot wijlen C.J. Stins dat van hem overnam.

Praten met Krijgsman is van het ene verhaal naar het andere zwerven. Hoe hij al in 1938 namens de Kamer en "Oud-Hoorn" is opgetreden bij de begrafenis van Drossaart, helemaal in Konstanz aan het Bodenmeer en in een taxi er naar toe, samen met twee vertegenwoordigers van Caissa. Want Drossaart was gehuwd met een meisje Strohmeier van de grote circustentenbouwersfamilie aldaar, en in het Zwarte Woud overleden. "Ik heb daar nog in die kerk gesproken, maar dat klonk hol, hoor".

In 1942 werd de Kamer opgeheven en het ambtsgebied over Amsterdam en Alkmaar verdeeld. Krijgsman moest mee naar Amsterdam, maar hield het voor gezien en ging in de fouragehandel van zijn schoonvader Jan Schermerhorn van het Keern. Verhalen.

Stro halen met paard en wagen uit de Wieringermeer en daaronder verborgen de tarwe. Met mud kostte tenslotte f 2.250,-, herinnert hij zich. In 1951 kwam de Kamer tenslotte weer terug en Krijgsman daarbij. Zijn afdeling: de vestigingswetgeving, de drank- en horecawetten, de ATA-carnets (te lang om hier uit te leggen), de colportagewet. Veel contacten met mensen uit het hele gebied, van Volendam tot Medemblik. En dan al die andere baantjes in de vrije tijd.

Hij is erg blij met de vergulde zilveren eremedaille van de stad Hoorn, die hij als verdienstelijk burger bij zijn afscheid terecht kreeg, hoewel hij het stadsbestuur toch nooit naar de mond heeft gepraat. Er is integendeel in 1962 een legendarische "zaak-Krijgsman" geweest, waarbij het toenmalige stadsbestuur zich zó op de tenen getrapt voelde door een ingezonden stuk dat Krijgsman in heilige verontwaardiging aan de dagbladen had gezonden, dat hij tenslotte wegens "belediging van het gezag" door de politierechter tot vijftig gulden boete werd veroordeeld. Dat is me een rel geweest! De unieke situatie deed zich voor, dat een spontaan comité van vooraanstaande burgers zich openlijk achter Krijgsman en tegenover het stadsbestuur opstelde, terwijl er ook een weerstandsfonds voor hem werd gevormd, waaruit met gemak zowel de proceskosten (een uitverkocht huis!) als de boete konden worden betaald. Manus - want zo laat hij zich bij voorkeur noemen - heeft van die dagen met volle teugen genoten, want hij bemint de kleine oneffenheden des levens, die voorkomen dat het saai wordt. Aan het einde van dat bewogen jaar werd de vrede weer getekend en nu ligt daar die goudglanzende legpenning.

Hij is onder andere nog voorzitter van de

Avondscholen-gemeenschap West-Friesland, een club waarin 150 leraren en 2400 leerlingen omgaan, van de Stichting Stad Hoorn (er wordt naar een opvolger gezocht) en van het Sociale Opvangcentrum, dat met z'n twee huizen zulk prima werk doet zonder aan de weg te timmeren. Hij heeft aan de wieg gestaan van de Hoornse Gemeenschap, was een levendige graaf Bossu bij de roemruchte stadsfeesten van 1957, is bestuurslid van de Stichting Vrije Hoornse Courant en een vermaard reisleader van Theo Peerdeman's tochten naar de grote evenementen van het voetbal en de schaats.

Verhalen, verhalen. Voor familiebezoek te Kopenhagen heeft hij nog eens aangemonsterd als matroos (weliswaar tot kok bevorderd) op een piepkleine kustvaarder, die tot in Finland kwam, maar nooit in Kopenhagen. Vakanties gaan in de tent, en dan wordt er getekend en geschilderd. Daarmee kan hij nog jaren vooruit, want hij is bij zijn afscheid ook onder penselen, verf en linnen bedolven. Hij moge er in Hoorn oud mee worden.

CURSUS BOUWKUNST

In de koude maand december van het vorige jaar startte een cursus bouwkunst onder auspiciën van de Vereniging "Oud-Hoorn"; eerst werd gebruik gemaakt van een lokaal in de Aloysius-M.A.V.O., later in de Mgr. Huybersschool.

In de schoolbanken namen een tiental leden van de Vereniging plaats. De opzet van deze cursus is geweest: de deelnemers een theoretische ondergrond te bieden op architectonisch en vooral bouwkunstig gebied. Dit klinkt nogal dor, maar de praktijk blijft uitwijzen dat je meer kunt genieten van kunstuitingen als je op de hoogte bent van vaktermen, achtergronden enzovoorts. Ik heb een "boekje" ontworpen als lesmateriaal. Hierin komt een lijst voor van Hoornse monumentale bouwwerken in chronologische volgorde van bouw of verbouwing. Er is een overzicht van de belangrijkste stromingen die in Hoorn hun sporen hebben gedrukt: de Gotiek, de Renaissance, de Barok, het Classicisme, de Lodewijkstijlen en iets over stromingen na 1800. Er staat een hoofdstukje in over verschillende topgeveltypes, beschrijvingen zijn opgenomen van vier bekende straatgevels; die van de Hoofdtoren, het Statencollege, de Kamer van de V.O.C. en het St. Jans Gasthuis: voorbeelden van diverse stijlen.

